

НАШЕ ЖИТТЯ

УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС
UKRAINIAN NEWSPAPER "OUR LIFE"

Число 49(81)

20 липня 1946

Рік II

ВИХОДИТЬ
ДВІЧІ НА
ТИЖДЕНЬ
ЦІНА 30 ПФ.

З ССРСР або без нього

(По конференції)

Мін Бернс у звіті для американського народу та сен. Ванденберг у сенаті висловили позицію ЗДПА у справах міжнародної політики, постанов 4-ох міністрів у Парижі та взаємин ЗДПА з ССРСР. Підкреслюючи, що єдиний ССРСР противився такому, а не іншому поладженню справ, вони висловили думку, що ЗДПА не може в безконечність поступатися та йти на компроміси. В справі Німеччини Америка має намір йти на співпрацю з кожною державою, що погоджується усунути господарські обмеження між зонами, йдучи цим шляхом з ССРСР або й без нього. Така сама заява Англії

вже дала перший вислід: Англія творить на своїй зоні нову державу — Норд-Райн Вестфален з столицею в Дюссельдорфі. Мета цих заходів — краще зорганізувати адміністрацію Німеччини.

Слідом за тим повідомлено, що Англія й Америка розпочали переговори щодо господарського об'єднання обох зон, заявляючи, що на таку співпрацю підуть з кожною державою.

ССРСР ставиться до цих розпорядків з застереженням і недовіряє та не має найменшої охоти відкрити свою зону для господарських зв'язків з іншими зонами. (мед)

Розстріл Михайловича

(Лондон) Заклик кол. югославського короля Петра до короля Англії Юрія, през. ЗДПА Г. Трумена та французького прем. Бідо, щоб вони вжили всього свого авторитету і не дозволили розстрілювати ген. Михайловича, залишилися без успіху. Ранком 17. 7. 46 р. ген. Д. Михайловича розстріляно. Цей факт викликав назаході велике обурення, бо перебіг

процесу та заборону виступити англійським свідкам вважають за звичайний глум із справедливості. Ген. Михайлович загинув не за те, що співпрацював з німцями, але за те, що посмів виступати проти комуністів і партизан марш. Тіта.

"Нью-Йорк Таймс" пише: "Присуд у процесі Михайловича — це присуд уряду Тіта".

«П'ята колона» в Канаді

(Оттава) Прем. канадійського уряду Мекензі Кінг здав в канадійському парламенті звіт про слідство в справі викритої шпигунської організації в Канаді. Він заявив, що росіяни організували в Канаді, ЗДПА та інших державах "п'яту колону", що мала на

меті збирати таємні інформації військового характеру.

Двох урядовців совітського посольства, що були в списку шпигунів, ССРСР відкликав до Москви. Один із них — це шеф НКВД для Канади. Совітський представник у Канаді, заявив прем. Кінг, не замішаний у шпигунську аферу.

Загальні Збори ОН

(Лондон) — Як повідомляє лондонське радіо, генеральний секретар Об'єднаних Націй Трігве Лі заявив, що передбачені на 3. вересня загальні збори Об'єдна-

них Націй відбудуться згідно з пляном паризької конференції міністрів 23. вересня, але з умовою, якщо до 20. липня не буде в цій справі змін.

Оборона людства

Людству загрожує знищення. Так висловились державні діячі провідних країн нашої доби. Звідси наради, конференції, конгреси, організації, подорожі міністрів. Різні організації, інституції, окремі особи підносять завдання оборони людства. Конференція чотирьох міністрів, мрова конференція 21 держави, Рада Безпеки, збори ОН, загальні збори УНРРА в Женеві (15. VІІІ.), міжнародний конгрес жіночої ліги в Люксембурзі (4. VІІІ.) — всі вони мають на меті щастя і спокій людини.

Значить велика загроза цьому щастю і спокою? — Так. Саме явище голоду становить велику загрозу. Але з ним людство бореться доволі успішно. Навіть така, забута світом "державна" як Україна, одержує харчову допомогу від УНРРА. Одночасно ж і Україна, як відомо, цього року відправила до Франції 500.000 тон. збіжжя. Трохи парадоксальні такі взаємини, коли країна, що голодує й благає допомоги від світу, знаходить можливість відправляти свій хліб іншій країні. Але не в цьому річ. Головне — зарадити голодовій загрозі. З цього погляду провідні мужі передових країн висловились, що ця загроза існуватиме лише до цього річних жнив. Отож тепер її можна вважати вже за другорядну.

Але є якась інша загроза, головна, що дійсно підкидає світом. Її і мають на увазі міжнародні організації. Її вони шукають, визначають, вимірюють, як і звідки підійти, щоб її ліквідувати.

Але розбіжні твердження міжнародної думки щодо джерела загрози, а звідси й розбіжні методи її ліквідації.

Міністр Молотов на конференції в Парижі не погодився розглядати проблему Австрії з тих причин, що в Австрії знайшли собі притулок майже пів мільйона втікачів-чужинців. Ці втікачі, — каже Молотов, — створюють загрозу не тільки Австрії, а й іншим народам. Отож велика проблема — проблема політичних втікачів; то ж вони, виходить, підкидають світом. Якщо пів мільйона втікачів, що осіли в Австрії, загрожують багатьом державам, то певно ще інші кілька раз по пів мільйона, що осіли по інших країнах, загрожують усьому людству. Отже, коли неможливий з цих причин мирний договір з Австрією, то не буде він можливий і з іншими країнами. Але мир мусить бути — значить мусить бути розв'язана проблема втікачів. Міністри

За Трієст

(Београд) — Прем'єр Тіто заявив, що Югославія й далі буде вести дипломатичну боротьбу за Трієст.

Рівночасно італійський прем'єр Де Гаспері сказав, що відносно Трієсту та інших територій італійська республіка поновить свої домагання на мировій конференції.

Віцепрем'єр Югославії промовляв на тему Трієсту і провінції Венеція-Джулія. На знак протесту проти ухвал конференції чо-

союзних країн були здивовані з заяви Молотова про таку загрозу. Певно вони не знали, звідки людству загрожує така велика небезпека. Міжнародна думка не дійшла до усвідомлення, чим саме загрожує людству ота, наприклад, шестидесятилітня бабуса з Полтавщини, що все життя не була далі від якоїсь Золотоноші, а на старість стала такою бойовою, що втекла аж за Дунай. Навіть далі, за Райн. Чим вона загрожує людству і чому своєю присутністю в серці Європи не дає скласти державам мирні договори?

Але не можна легковажити факти міжнародної ваги. Раз бабуса втікала в еміграцію, значить почувається на силі, може, має якусь таємну зброю, що дає їй надію перекинути світ.

Так, та бабуса, що пішла в еміграцію, — страшна бабуса. Що правда, не має вона ні бистрокрилих літаків, ні пробоевих панцерників, ні тим більше атомової бомби. І всеж вона загрожує людству. Загрожує, бо володіє найсильнішою зброєю. Вона знає про той світ, де прожила свій вік, таку правду, якої не достукалися ніякі кореспонденти. Вона знає дещо, може, більше від Катина й Вінниці. Вона знає 1922 і 1933 роки. Вона знає й дивне невідоме людству гасло "не дасть жить врагу народа", а може вона знає й про ті 19 категорій людей, що до них віднесено всіх членів партій II інтернаціоналу, всіх старшин всіх армій (крім червоної), всіх дипломатів, не кажучи вже про поміщиків, куркулів та капіталістів, і що їх у програмі партії приречено винищити на всьому світі.

Як же може бути мир на світі, коли існує така небезпека?! Але усвідомила це лише одна країна в світі та її міністр. О-Л.

тирбох міністрів у справі Трієсту в Београді відбулися демонстрації; в них узяло участь тисяч 50 осіб: — демонстрації відбулися під гаслом "Трієст для Югославії".

Хто фінансував Мослея

Відомий англійський письменник Г. Г. Велз оголосив у часописі незалежної партії праці "Нью Лідер" листа, в якому закидає англійському королівському домові, що він фінансував діяльність англійського фашиста Освальда Мослея. В цій гострій, досі в історії Англії небувалій атаці на королівський рід він домагається гострого слідства в цій справі. Закидів Г. Г. Вельза не спростував ані уряд, ані королівська канцелярія. Мослей заявив, що такі закиди безпідставні, бо видатки королівської сім'ї контролює уряд.

Відповідальність за погроми

(Кельце) Військовий суд у Кельцях засудив дев'ять осіб на кару смерті за участь у заворушеннях, спрямованих проти жидів. Одного з обвинувачених засуджено на вічне ув'язнення, одного на 12 і одну жінку на 7 років в'язниці. Процес проти інших обвинувачених, а їх число сягає 200 осіб, відбудеться в спеціальному суді в Кельці.

Засуджених дванадцять осіб визнано винними за поширювання протижидівської пропаганди і за участь у терористичних діях проти жидів.

Промова президента Бенеша

(Прага) — Президент Бенеш сказав промову на тему закордонної політики Чехо-Словаччини. Щодо Німеччини він заявив, що немає мови про конфлікт між слов'янським сходом і західними великодержавами; але у випадку конфлікту Совітів з Німеччиною Чехо-Словаччина стане по стороні Совітів. Для цього мусимо об'єднати всі сили слов'ян, що сьогодні вже вільні й суверенні — сказав Бенеш. Він підкреслив, що в майбутньому німці будуть напасником менших держав, тому треба бути готовим проти їх агресії:—

Головний директор УНРРА в Європі Морган заявив, що з 717 тисяч осіб в Європі 62 % працездатних.

Вісти з Західної України

Нью-Йоркський "Громадський голос", "Час", польська преса, як "Біле Прендзей", "Одра" тощо приносять трохи нових вісток про стан наї Сяном і на Західній Україні взагалі.

Про знищення сільських округ говорять такі цифри: в повіті Сянок знищено 5.200, в повіті Кросно 5.800 господарств. Місто Перемишль знищено на 38%, Ясшів на 40%, Дукля на 90%, Ясло на 97% тощо. З цього видно, що землі ці потребують довгих років відбудови. Місцеву людиність масово вивозять — поляків на захід, українців на схід. До березня ц. р. на захід вивезено 160.000 поляків, що становило 10% людиности цих обширів.

Щождо української людиности, то до 15 червня ц. р. на схід вивезено з повітів: Перемишль — 64.000, Ярослав — 36.200, Любачів — 30.000 осіб. Частина людиности з південних повітів утекла за Карпати. Чеська влада повернула її назад.

"Час" звертає увагу на активізацію лісорозробок і лісової промисловости на Станіславщині. Тут будуються вузько-торові залізниці, в Броншеві організують майстерні для ремонту паротягів, в Калуші — майстерні для ремонту самоходів, в Калуші організовано виробництво готових дерев'яних будинків. Цілковито шуно зауважує часопис, що ця активізація лісових робіт матиме ті наслідки, що карпатські ліси будуть незабаром винищені.

В кількох осередках над Черемошем (Рибне, Рожнів) розпочато будову невеличких місцевого значіння електровень.

Розпочато будову газопроводу. Стрий-Київ. Довжина газопровідної лінії дорівнюватиме 700 км. Цим газом мають користатися, крім Києва, всі міста, розташовані поблизу газопроводу.

В прискішеному темпі ремонтують шляхи республіканського значіння, як Львів-Тернопіль, Львів-Рава-Руська тощо.

Втрати Фінляндії

(Гельсінкі) - В обох останніх війнах Фінляндія втратила 78.829 убитими, з них 1931 цивільних, що згинули підчас летунських атак. Число вбитих - це 2 відсотки населення Фінляндії.

Канадійцям дозволено забирати свою рідню з Європи

Канадійські українські часописи повідомляють з Оттави:

“29. травня ц. р. міністер природних багатств Дж. А. Глен в Оттаві оповістив додаток до імміграційного закону; на основі цього канадійські громадяни мають право забирати своїх рідних з Європи до себе, з тим застереженням, що вони беруть на себе обов'язок опікуватися ними до тих, поки вони не зможуть удержувати себе самі. До Канади можна буде забирати батька або матір, неодружених синів і доньок від 18 років і старших, неодружених сестер або братів, позиротилих сестринців від 16 літ та всіх інших рідних, що ними канадійці згодні опікуватися”.

Розпорядок цей, як заявив мін. Глен, тимчасовий. Канада пустить до себе лише обраних людей, таких, що не будуть для неї тягарем. Канадійські українці прийняли цей імміграційний розпорядок доміняльного уряду в Оттаві з величезним задоволенням і дбають про афідавіти (дозволи) на в'їзд. Сподіваються, що імміграція в Канаду почнеться восени. (“Хр, Щлях” ч. 24 з 7.7.46).

* Радіо з Лондону повідомляє, що дев'ять тисяч жидів перейшло з Польщі до Чехо-Словаччини. Звідси переходять вони до таборів УНРРА в Німеччині. Ці особи перебувають без будь-якого багажу.

Німецькі справи

Англійський уряд оголосив, що він не буде ждати підписання мирного договору і вже незабаром звільнить з полону велику частину політично надійних німців.

З ЧСР виселяють денно по 12.000 німців.

Американці звільнили 260 тисяч інтернованих німців, 42.000 німців перевіряють і також звільняють. Вищих старшин СС і партійців не звільнятимуть.

В Регенсбурзі засуджено німецького лікаря за те, що він видалив німецьким СС-ам значки з групами крові.

В Берліні пропали два члени соціал-демократичної партії, що жили постійно в совітському секторі. На запит совітська влада повідомила, що обох їх арештовано, бо вони співпрацювали з гестапо. Загально відомо, що ці члени соціал-демократичної партії Німеччини виступили проти об'єднання їхньої партії з комуністами.

Ген. мек Нерні проголосив амністію для членів націонал-соціалістичної партії, що народилися після 1. 1. 1919 р., за виїмком воєнних злочинців і фанатичних нацистів.

УВАГА:

Електротехнічна середня школа в “Сомме-казерне” в Авгсбурзі приймає слухачів (хлопців і дівчат). Докладні відомості в наступному числі “Н. Ж.”

Вістки з Канади

— 26-го травня ц. р. в Монтреалі відбувся святочний концерт-академія, присвячений бл. п. Є. Коновальцеві. Виступав хор “Трембіта” під управою проф. Ковальського. В програмі були також деклямації, сольоспіви та реферат п. Мацелюка.

— 19-го травня ц. р. в Українському Нац. Домі в Сотбурі відбулись реферати: посла А. Глинки — “Ми стоїмо на сторожі Канади” та о. капел. М. Горошка — “Переслідування українського народу та його церкви в нинішніх часах”.

— Осередок української культури й освіти у Вінніпегу відкрив 7-мі вищі освітні курси, що триватимуть до кінця серпня ц. р. Курси призначені для студентів вищих шкіл, учителів та молоді, що хочуть віддатися громадській праці або поглибити свої практичні знання.

* Шеф генерального штабу Великобританії генерал Монтгомері поїде в серпні до Канади й Америки, куди його запрошено на огляд військових засобів.

* Військовий суд у Дахав засудив на кару смерті 43-ох німців за вбивства американських полонених. Ще 22-ох засуджено на вічне ув'язнення.

З цим числом видаємо “Додаток” ч. 28, друкований фотографічним способом. Редакція.

Справи емігрантів

Справа емігрантів - утікачів, переселенців та насильно привезених до Німеччини — міжнародна справа. Така ухвала загальних зборів ОН і на такому становищі стоять західні демократії та загалом більшість держав світу. СССР з своїми прихильниками намагається справу емігрантів обмежити на односторонніх розпорядках тих держав, звідки емігранти походять. Така концепція досі не знайшла в світі ніякого визнання, а в англійському парламенті підкреслено, що право азилу, виборене впродовж століть, — це один з найшляхетніших здобутків демократії, і немає причини його скасовувати.

Ставши на становищі, що всі, хто не вертається додому, — фашисти, совітська та прихильна совітам преса та урядові чинни-

ки ведуть у тому напрямі гостру акцію. Ідучи назустріч побажанням деяких чинників, що паляють ненавистю до тих, що осмілюються мати свою, а не офіційну думку, розпочато в таборах переселенців в американській зоні перевірку, що зразу виявила мотив і цілі її. Проти перевірки ніхто з емігрантів нічого не має і мати не може. Ніхто не проти того, щоб коляборанти були видалені з таборів та позбавлені прав на допомогу УНРРА, але досі не визначено понять, що таке коляборант. Поняття це дуже широке, а тому є різні його інтерпретації, а в парі з тим — надужиття. Німці, що не виконували ніяких воєнних злочинів, залишаються в спокої. Тих, що не були активними членами націонал-соціалістичної

партії, звільняють від відповідальності за німецькі злочини, а вояків, що грабували та вбивали в окупованих державах, загалом ніхто не обвинувачує ні в чому. Між емігрантами, що перебувають у таборах, таких злочинців, на нашу думку, немає. Не вони винуваті у війні, не вони вели грабіжницьку політику, не вони вбивали людей.

Коли від відповідальності за ці злочини звільняється членів націонал-соціалістичної партії (т. зв. неактивних) і німецьких вояків, звалюючи всю вину на “фюрерів”, то смішно, коли хтось доконе хоче дошукатися серед емігрантів воєнних злочинців. Якщо йде про українців, то вони не мали ані Квіслінгів, ані не вели протиаліантської політики, а вербування до т. зв. дивізії “Галичина” велися відомо насильними методами.

Емігрантські маси в Німеччині ждуть остаточної розв'язки

Героям

Традиційні зеленосвяточні поминки героїв відбулися також у таборі в Мангаймі. Місцева таборова поліція та таборяни збудували на площі стрілецьку могилу з березовим хрестом та терновим вінком. Кілька сот громадян зібралося о 3 годині другого дня свят на панахиду біля могили. Стали також пластуни та поліція, управа, вчителі і службовці установ. Панахиди відправив о. Кульчицький Д., що виголосив коротке слово. «Вічна пам'ять» і щира молитва за душі героїв підняла настрої у всіх вірян.

Розпорядки УНРРА

Як подає «На чужині», в Ляндсгуті з ініціативи УНРРА організується курс годинникарства. Вживають заходів, щоб примістити в таборах тих утікачів, що до цього часу мешкали поза таборами. Керівники таборів мають подати списки людей, що підуть на працю до селян. На кожних 40 здорових чоловіків, один має добровільно зголоситися до цієї праці. З доручення військової влади УНРРА допомагатиме в майбутньому власникам авт і мотоциклів при ресторації. Шеф управи праці УНРРА заповів конференцію з командантами таборів у справах праці для ДП.

В Мангаймі

В українському таборі в Мангаймі заснувалося видавництво «Наша пісня», що поставило собі завдання видати ноти популярних та легких пісень для таборових хорів. Перший випуск видавництва, що має «Три шляхи» Шевченка-Лисенка, вийшов уже друком. Ноти мають форму малого 4 стор. листка з мистецькою вільною і коштують 70 фенігів.

Іхнього питання, що має прийти на вересневих загальних зборах ОН. Там розв'язуватимуть долю не тільки привезених на працю, але й політичної еміграції, що досі не користується ніякими правами і позбавлена будь-якої правової опіки.

Широкі емігранські маси не хочуть переходити під «опіку» німців, знаючи добре, що ця опіка «боком лізтиме», бо німецька психіка, затроєна «іберменшівством» і гітлерівськими категоріями оцінки чужинців, головною з Сходу, ні в чому не змінилася.

Перспективи на виїзд з Німеччини малі, бо й не багато робиться в цій справі. Навіть ті, що вже мають т. зв. «афідавіти», не змогли виїхати з Європи.

Проблема емігрантів — це предмет турбот головно американських державних мужів. Намагання СССР зв'язати проблему емігрантів з розв'язкою спірних англо-американських та сові-

Товариство Українських Політичних В'язнів в Авгсбурзі

2. липня ц.р. в таборі «Сомме-казерне» заснована філія Т-ва українських політичних в'язнів. До Т-ва як повноправний член його може вступити кожен політичний в'язень, що на рідних землях чи на чужині був ув'яз-

нений та переслідуваний за українську ідею.

В справах Т-ва щосереди й щосуботи приймає секретар Управи Філії від 2 до 7 год. в домівці Спілки селян. Управа.

Дальші випуски друкуються. Заходами видавничого гуртка табору появилася друком книжечка В. Федичка «А ну станьмо, діти, разом». Це збірка пісень з вправами, призначена для керівників дит. садків, шкіл та пласту. Книжечка видана чепурно і найшла шире визнання в педагогічних колах. Ціна книжечки 3 марки.

До українського громадянства

В числі 3 «Українського Слова» від 14. 7. 46 надруковане оголошення, без підпису, але від імені Надзірної ради і Управи Спілки «Українське Мистецтво», в якому подані інформації, що не відповідають правному станові речей.

Спілка «Українське Мистецтво» була створена на установчих зборах членів-основників 2. 12. 45, які обрали Надзирну раду в складі голови Дра В. Зозулі, заступ. голови О. Б. Ганушевського, членів: проф. С. Драгоманов, доц. К. Ніщененко, Драз. Плітас, Дра В. Мартиновича і Я. Сербина та заступників: Інж. Н. Синявської, Др. І. Максимчука. Надзирна рада іменувала Дирекцію в складі: проф. В. Доманицького, Інж. С. Довгала, проф. М. Самуся та заступників - П. Савчука і Весоловського. Після зречення проф. Доманицького і п. Весоловського Дирекцію становили решта членів. Ці органи з статуту Спілки репрезентують кооперативу зовні, «мають право за-тягати зобов'язання, піднімати прав-

ні дії та розпоряджати майном кооперативи».

Дня 29. 6. 46 Надзвичайні загальні збори Спілки «Українське Мистецтво» були відкриті, а приватні збори, скликані пп. Я. Сербиним і В. Мартиновичем не були зборами Спілки «Українське Мистецтво», тому вони не могли вибрати надзірної ради та управи, а їх ухвали не мають ніякої правності та моральної сили.

До загальних зборів членів-освітян Спілки «Українське Мистецтво» кооперативу правно й авторитетно репрезентує Дирекція з доручення, іменована 2. 6. 46 повним складом Надзірної ради з осіб інж. С. Довгала, та проф. М. Самуся. Тільки під Дирекційні Спілки «Українське Мистецтво», передбачене IX. розділом статуту Спілки (§§12:21).

Дирекція з доручення дня 10. 7. 46 подала позов до Громадського суду при ЦПУЕ проти пп. Миколи Тимчука, Степана Черниша і Анастасії Смерчинської, які дозволили собі виступати від імені Надзірної ради та Управи Спілки, хоч не були за §5 статуту прийняті в члени кооперативи, і претендували «перебрати майно» її. Позов містить також скаргу на незаконний порядок скликання і склад т. зв. Надзвичайних загальних зборів від 29. 6. 46 і до ухвал суду в цій справі майно кооперативи нікому не може бути передане.

Ані Дирекція, ані підписані члени Надзірної ради ніколи не мали наміру продавати «черенки, радіоприймача, машинки і т. д.» і тому пересторога громадянства цілковито безпідставна та скидається на дефамацию (поговор). Всі українські часописи в Німеччині, які мали необережність помістити анонімне оголошення, просимо передрукувати наше спростовання.

Регенсбург, дня 14. 7. 46

Др. Я. Зозуля, Проф. С. Драгоманов, Інж. К. Ніщенко, Др. З. Плітас, Інж. Н. Синявська, Інж. С. Довгаль, Проф. М. Самусь.

Повідомлення

Управа табору «Сомме-казере» повідомляє, що з наказу директора м. Свенсона в таборі заборонено стороннім особам мати ночівлю. Командант.

Ukrainian Camp - Newspaper «Our Life». With Permission of UNRRA. TEAM 114. October 1946.

Український часопис «Наше Життя» Видає: Секція Журналістів при СУПЖ в Авгсбурзі. РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.

Адреса Редакції й Адміністрації: AUGSBURG — Somme-Kaserne.

Buchdruckerei Anton Hieber, Augsburg 4500/30.7. 46-

(С. КОС)